

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Mavrilivs Ep. 13. Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

ut astra viseret; quam viam an illi juvenes infir-
sant, qui Gallias nunc & Italias petunt, tibi, quæ
hæc legis iudicium esto. Ex Suvio.

*Quæ præsumpti- ne non diliges illum, qui te non
diligentem dilexit, quæ te peccantem non d. spexit?
Vide quæ so. quæ compensatione quo merito summa &
æterna respondeat Trinitati. S. Bern op. ac char. c.
17.*

S. MAVRILIVS EP. 13. Septembris.

MAVRILIO patria Mediolanum, paren-
tes illinc nobiles, vitæ Magister D. Martinus
fuit. Ab hoc & sacerdotio & insulâ Andegaven-
si condecoratus est, factumque calculo suo candi-
dissima columba probavit capiti MAVRILII ob-
volitans. Mitto plurima prodigia. Vos qui ani-
mas, qui juventam curatis, ad unicum animam
adverte. Parvulus, isque moriturus sacro chri-
smate firmandus erat. Dum sacris MAVRILIVS
plusculum immoratur, emoritur ille. Nimirum
hoc suum facinus Pontifex credere, non expian-
dum, nisi munere abdicato. Proinde se iudice
clam navim conscendit; lapsisque in mare,
quas secum ferebat, templi clavibus, vovet non
prius patriam visurum, quam claves amissas. Mox
trajecto mari servum se viro principi addicit, hor-
tumque colit illi nuper Italix unicus flosculus.
Iam annis omnino septem totâ Europâ à suis
perquisitus, Angeli demum indicio inventus est.
Tot preces precibusque mistæ lacrymæ, redditæ-
que à pisce, qui navim insilierat, claves, & promif-
sâ puero à Deo vita, reditum tandem persuase-
runt. Nempe primò omnium ad tumulum est
venit, ubi unâ Divus à precibus & puer morte
interiit, insulæ etiâ hæres MAVRILII, cujus
ult.

ultima moribundi ad astantes illa vox perhibere cogitarent, quas generent animas, pretioso, ab! nimirum bytro, Christi sanguine emptas esse. O juvenis Parthenia, etiam tu animo hæc voveres! Tantillo animas non venderes. Ex Suvio.

Quomodo redamabis, anima, vite tua gratissimum largitorem, largissimum administratorem, piæ consolatorem, sollicitum gubernatorem, copiosum redemptorem, æternum conservatorem, ditatorem, glorificatorem? S. Bern. op. de Char. c. 5.

EXALTATIO S. CRVCIS.

14. Septembris.

SI minus bellare feliciter, certè prædari novæ COSRHOAS, qui cum captam totius Hierosolymam ipse etiam cepisset, prædam nimirum quantum magnam Crucem Salvatoris in Persidem asportavit. Doluit Christianus Imp. Heraclius spolia hæc Christianis detracta esse, & cælo auctore armis commune omnibus Christianis dedit aggressus abolere, ternas copias COSRHOAS totidemque Duces felici Marte devicit, fortissimè Christianis utpote pro signis suis dimicantibus. COSRHOAS dum fugâ Tigrim trajicit, socium regni filium minorem Mardesam sibi adsciscit. Id maximus natu Syroës impatienter ferens, gemino patricio & fratrem & parentem sustulit, patricioque regnum cum Heraclio pro cruce est itulissimus mercator. Hanc porò Heraclius cum imperatorio habitu fulgens eò ferre vellet, quò perimò Servator tulerat, nec tamen, occulta vi gradum morante, progredi jam posset, monuit Presul Zacharias fastum ponere & aurum nimis an-